

DUHOVNA OBNOVA SJEMENIŠTARACA

NEVESINJE - Primivši poziv od don Ivana Štironje, povjerenika za duhovna zvanja, da ćemo poći s biskupom u Nevesinje u petak 20. kolovoza u 16 sati, s radošću sam se odazvao, kao i ostali sjemeništarci.

Prvi dan. Pošli smo ispred biskupije nas osmorica gimnazijalaca. Posebno me radovalo to što smo se povećali za dva nova sjemeništarca, Matu i Tomislava. U jednome sam trenutku razmišljao o Isusovim riječima: "Žetva je velika, a radnika malo. Molite Gospodara žetve da pošalje radnike u njivu svoju." Hvala dragom Bogu, što se u našoj biskupiji broj sjemeništaraca povećava, dva po dva, iako je žetva sve veća. Putovanje od Mostara do Nevesinja brzo je proteklo, ni 40 minuta, s volanom u Darijevim sigurnim rukama.

U Nevesinju su nas dočekali biskup Ratko Perić i župnik don Ante Luburić. Smjestili smo se u prostranu župnu kuću koja je obnovljena, opet dva po dva u sobama. Prije dvije godine, kada smo išli s biskupom na planinski izlet, na Seljane, župna kuća nije bila dovršena. Tada smo u Nevesinju bili samo jedan dan. U ove dvije godine stanje se veoma promijenilo. Župna je crkva tada imala temelje, a sada je pokrivena i pri kraju s radovima, hvala Božjoj Providnosti i maru ruku ljudskih s poslovođom Perom. Kada smo se smjestili i spremili, pošli smo u oratorij sv. Pavla na Misu, koju je predvodio biskup. Toga se dana slavio sv. Bernard, čije ime nosi i kolega maturant iz Studenaca, a u Evanđelju se govorilo o sijaču i sjemenu. Biskup je propovijedao o toj temi i dao nam je još više poticaja za razmišljanje o našem pozivu. Isus govori o četiri zrna kojima je sudbina različita. Samo se jedno prima, a i ono donosi različit plod. Poslije Mise našli smo se s biskupom i župnikom u blagovaonici na večeri koju su kuharice ukusno pripremile. Nakon večere s biskupom smo otišli u dvoranu s druge strane hodnika i razmišljali o mozgu i njegovim tajnama. Najprije smo čitali tekst naglas, pa u sebi i konačno pisali što smo upamtili. Završili smo prvi dan s povečerjem: "U ruke tvoje, Gospodine, predajem duh svoj." I otišli na počinak.

Drugi dan. Kada smo se u subotu ustali, otišli smo na jutarnju molitvu u oratorij, pa na doručak. A oko 9 sati opet smo se okupili u dvorani na razmišljanje. Ovoga puta govorili smo o srcu, o čudesnim podacima o srcu i o trinaest zala koja Isus navodi da izlaze iz srca. Najprije je trebalo tekst pročitati i zapamćeno napisati. Biskup je donio zaključke i primjenu na nas. Poslije obrađene teme zaputili smo se planinskim đipom na Jezero, udaljeno 10-ak kilometara od župne kuće. Ta nas je slika podsjetila na događaj na Genezaretskom jezeru, gdje Isus s učenicima plovi, razgovara, oluju utišava. Tu smo razgovarali s biskupom u hladovini o raznim problemima. Postavljali smo mu mnoga pitanja. Iznosili smo što smo imali reći. A kraj Jezera biskup je iskristio priliku da nam dadne savjete kakvi moramo biti u

sjemeništu gdje se odgaja srce i u gimnaziji gdje se formira mozak, razum. Nakon ugodna razgovora na Jezeru vratili smo se u oratorij, oko 12 sati, i imali smo klanjanje. Iznosili smo spontane molitve pred Isusa. Svatko je napisao svoju osobnu molitvu: zahvalu za zvanje, za biskupije, za sjemenište. Moja je molitva bila u obliku zahvaljivanja. Poslije klanjanja našli smo se u blagovaonici. Sve jednom okrjepa duše, a drugi put okrjepa tijela. I duhovna obnova srca i tjelesno osvježenje. Naše zadnje razmatranje drugoga dana bilo je o jeziku kao organu govora. I o pojavama koje bismo voljeli popraviti u svome jeziku i govoru. U šest sati imali smo večernju molitvu s Misom. Biskup je propovijedao o

evanđeoskom odlomku u kojem Petar tri puta odgovara na Isusov upit, ljubi li ga više nego drugi. Biskup je te riječi primijenio na nas sjemeništarce da trebamo ljubiti Isusa više nego drugi.

Treći dan. Nedjelja. Jutarnja. Doručak. Duhovna je obnova završila sa svetom Misom u deset sati. Bilo je oko 60 vjernika svih uzrasta. U propovijedi biskup je govorio o trima životnim fazama. Prva faza - život u majčinoj utrobi; druga - život nakon rođenja pa sve do smrti i treća faza - grob, odnosno zagrobni život. Pod Misom mi smo sjemeništarci pjevali pučke i liturgijske pjesme, a svirala je gđa Ivana, profesorica na Muzičkoj školi u Nevesinju. Osjećali smo zahvalnost dragom Bogu što nas je pozvao u svoju žetvu. Također smo zahvalni našem biskupu koji je proveo tri dana s nama i dao nam poticaje, primjere i savjete za naš mladenački život. Zahvaljujemo i župniku don Anti Luburiću koji nas je srdačno primio u župnu kuću. Javno im se za ručkom u blagovaonici zahvalio maturant Ivan, najstariji među nama, u ime svih nas. Ova nam je duhovna obnova dala još više poticaja i snage u našem pozivu da možemo, s pomoću Božjom, spremno služiti Bogu i narodu.

M. Krešić